

Matkakertomus Vehkalahden Vapaaehtoisen Keskuspalokunnan matkasta Itävaltaan 29.7.- 5.8.2018

29.7.

Matkaa Itävaltaan oli jo odotettu kauan. Aamulla tunnelmat olivat jännittyneet, suurimmalle osalle nuorista tämä oli ensimmäinen kerta lentokoneessa. Lentokentällä tapasimmekin jo Suomen vierailulla olleita itävaltalaisnuoria. Lentokoneessa etenkin Juulia jännitti ja Matias oli ihan innoissaan maisemista. Wienin lentokentälle saavuttuamme kävimme syömässä, jonka jälkeen jatkoimme matkaa junalla kohti Welsiä.

Welsin juna-asemalla meitä vastassa oli 5 paloautoa ja paljon Welsin paloaseman väkeä! Asemalle päästyämme majoittauduimme ja kävimme isäntämme, pelastusjohtaja Franz Humerin kanssa asemakierroksella. Autoja oli paljon ja melkeinpä jokaiselle ”keikkatyypille” löytyi oma auto. Nuoriso-osaston tilat sekä savusukellusrata olivat upeat! Franz kertoi myös, että heillä on otettu käyttöön Suomalainen ns. Oulunmallin savusukellustesti. Kävimme myös kävelemässä Welsin keskustassa. Illalla grillasimme vielä yhdessä paikallisten palomiesten kanssa.

30.7.

Päivä alkoi aamupalalla. Aamupala koostui pääosin Itävaltalaisittain vaaleasta leivästä, Nutellasta ja marmeladista. Tuttua ja turvallista kaurapuuroa ja ruisleipää ei pöydästä löytynyt, mutta se ei tuntunut ketään juurikaan haittaavan. Aamupalan jälkeen suuntasimme matkamme kohti Linzin kaupunkia. Matka taittui mukavasti junalla. Perillä kävimme Höhenrausch- nimisessä jonkinlaisessa taidekeskuksessa. Siellä oli erilaisia näyttelyitä ja korkea torni. Tornista avautui aivan upeat maisemat! Jatkoimme matkaa kohti ruokapaikkaa ja samalla saimme kuulla hieman Linzin historiasta. Ruokailun jälkeen vierailimme Linzin pääpaloasemalla. Myös siellä oli huomattavasti enemmän kalustoa, kun millään palokunnalla Suomessa. Linzin paloasema on sinänsä harvinaisuus Itävallassa, sillä se toimii täysin vakinaisen henkilökunnan voimin, kun normaalisti lähes kaikki palokunnat Itävallassa toimivat vapaaehtoisvoimin.

Linzistä palattuamme menimme vielä uimaan paikalliseen uimahalliin, joka kyllä enemmänkin vastasi suomalaisen vesipuiston ja maauimalan yhdistelmää. Illalla vielä vietimme aikaa paloasemalla paikallisten palokuntalaisten kanssa.

31.7.

Tiistaina lähdimme kohti Salzburgia. Matkalla kävimme keskiaikaisessa linnassa, joka sijaitsi vuorten keskellä. Pääsimme myös seuraamaan lintunäytöstä, jossa oli koulutettuja petolintuja. Entisaikaan vastaavia lintuja oli käytetty metsästykseseen. Linnavierailun ja ruokailun jälkeen matka jatkui kohti Salzburgia. Kiertelimme hieman kaupungilla, näimme mm. Mozartin kotitalon ja kävimme karkkikaupassa. Meillä oli myös hieman aikaa shoppailla. Takaisin Welsiin tultuamme kävimme vielä syömässä.

1.8.

Keskiviikkona pääsimme katselemaan paloasemalla maisemia nostolava-autosta käsin. Sen jälkeen lähdimme hieman kauempana sijaitsevalle vuorelle. Vuorelle mentiin gondolihissillä. Huipulla avautui aivan mahtavat maisemat! Kiertelimme hetken merkittyjä reittejä pitkin, kävimme näkötorjissa ja ruokailimme. Laskimme myös hauskoilla kiskoilla kulkevilla kelkoilla vuoren rinteitä alas.

Vuorilta laskeuduttuamme menimme uimaan vuorten välissä olevaan järveen. Järvi oli kirkasvetistä ja pohjassa näkyi suuria kaloja! Hypimme laiturilta veteen paikallisten nuorten kanssa. Viileässä vedessä uiminen teki hyvää kuumana päivänä. Kun olimme tarpeeksi uineet, lähdimme takaisin kohti Welsiä.

Paloasemalla vaihdoimme hieman parempia vaatteita päälle, sillä lähdimme syömään viimeistä kertaa yhdessä Franzin ja Sabinen kanssa, sillä seuraavana aamuna lähdemme leirille. Ruokailun

jälkeen kävimme tutustumassa museoon, johon vanhoihin paloautoihin erikoistunut yhdistys oli keräillyt vanhoja paloautoja ja myös kunnostanut niitä. Ajelimme myös ympäri Welsiä ja kävimme tutustumassa Welsin alueella sijaitseviin pieniin paloasemiin.

2.8.

Torstaiamuna pääsimme kokeilemaan Itävallassa käytössä olevaa korkeapainevaahtojärjestelmää, jossa auton pumppu sekoittaa vaahdon valmiiksi. Letkut olivat todella kevyitä, kun käytettiin tätä vaahtojärjestelmää. Seuraavaksi menimme paloaseman häkkiradalle. Huoneesta, jossa häkkirata oli, sammutettiin valot ja me menimme sisään. Radalle oli sijoitettu kanistereita yms. mitkä piti kuljettaa pois. Pimeässä kulkemista helpotti aina välillä radan eri kohdissa välkähtelevät punaiset valot.

Sitten lähdimme leirille. Leiriolosuhteet olivat todella erilaiset, johon olimme Suomessa tottuneet. Majoituimme toriteltan tapaisissa teltoissa, paahdavan kuumalla jalkapallokentällä. Ulkona oli kuuma ja teltassa vielä kuumempi. Leirillä seurasimme aluksi poliisikoiranäytöstä ja sitten oli vuorossa ”suunnistus”, eli n. 5 km pituinen lenkki, jossa matkanvarrella oli erilaisia tehtäviä.

3.8.

Perjantaina leirin ohjelmassa oli erilaisia rasteja, kuten jonkinlaisella eläinten ruokakaukalolla soutamista pienessä joessa, vierailu Rosenbauerin tehtaalla ja veneajelua joella. Rosenbauerin tehtaalla ei saanut sisällä kuvata rakenteilla olevia autoja, mutta ulkona sai kuvata. Näimme mm. rakennusvaiheessa olevia Suomeen tilattuja Panther- lentokenttäpaloautoja ja pääsimme kokeilemaan valmiin Panther- auton ominaisuuksia. Illalla leiriläisten käyttöön oli varattu pieni vesipuisto. Ilta alkoi olla jo hieman viileä ja olisimme kaivanneet saunaa, mutta sellaista ei vesipuistosta löytynyt.

4.8.

Launtaina leirin ohjelmassa oli olympialaiset. Illalla oli vielä juhla, johon jokainen palokunta oli tehnyt oman esityksensä ja nuorten vanhemmat tulivat katsomaan esityksiä. Ilta huipentui ilotulitukseen. Leiri loppui vasta seuraavana päivänä, mutta me lähdimme jo takaisin Welsiin paloasemalle, sillä seuraavana aamuna on lähtö takaisin kohti Suomea. Illalla vielä näimme paloasemalla kavereita ja sanoimme heille heipat.

5.8.

Aamulla lähdimme kohti lentoasemaa. Lentokentällä hoidimme vielä viimehetken tuliaisostokset ja sitten lentokoneeseen ja kohti Suomea. Matka kokonaisuudessaan oli todella antoisa. Mieleen jäi päällimmäisenä se, miten paljon Itävallassa on panostettu palokuntatoimintaan, kalustoon, nuorten varusteisiin jne. Ihmiset olivat todella mukavia ja vieraanvaraisia ja pääsimme tutustumaan todella hyvin itävaltalaisiin elämään. Myös uusia ystäviä saimme, joihin tulemme pitämään yhteyttä. Toivotamme itävaltalaiset lämpimästi tervetulleiksi vastavierailulle ja toivomme voivamme tarjota heille mielenkiintoisen reissun. Kiitos!